

Lov, maa man dog respektere. Man kan ikke komme ved Siden af, at Begravelseskasserne ifølge vor Lovgivning ikke staa ganske frit, men allerede ere inde under et vist Tilsyn. Det, som man altsaa gør ved denne Lov, er, at man giver Kasserne nogle Rettigheder og Fordele, som de ikke have faaet ved Livsforsikringsloven. Den Gang vi arbejdede med Livsforsikringsloven, kom der ligesom i Aar under Udvalgets Arbejde paa denne Lov adskillige Deputationer til Udvalget, og de Udvalgsmedlemmer, som vare med i dette Arbejde, ville kunne erindre, at disse Deputationer netop krævede, at Begravelseskasserne skulde ind under Tilsyn, fordi man mente, at man ved at sætte Livsforsikringsselskaberne under Statens Kontrol paa en vis Maade vilde komme til at monopolisere disse Selskaber, og naar Begravelseskasserne altsaa ikke komme med ind under Tilsyn fra Offentlighedens Side, vilde de tabe i Befolkningens Øjne, idet denne ikke vilde faa Indtryk af, at disse Kasser havde samme Soliditet som Livsforsikringsselskaberne, der vare under et saadant Tilsyn. Nu opnaar man imidlertid ved at vedtage dette Lovforslag at give Begravelseskasserne et Tilsyn, som i ingen Henseende bliver værre for dem, tværtimod meget mildere end det, de ellers vilde komme ind under efter Livsforsikringsloven, og samtidig opnaar man at give Kasserne i den almindelige Befolkningens Øjne den Soliditet, som de deputerede i Fjor krævede, men dette synes mig ikke at begrunde, at man nu skulde gaa til at give Statstilskud til disse Kasser. En anden Ting skal jeg lige nævne, det er, at Livsforsikringsloven bestemmer, at Begravelseskasserne skulle yde, saa vidt jeg erindrer, 2 pro mille til Administrationen af den Kontrol, som føres med Livsforsikringsselskaberne. De Kasser, som udbetale et Beløb paa over 250 Kr., ville ved denne Lov blive fritagne for at udrede dette Beløb til Administrationen, det er en Fordel mere og kan altsaa heller ikke begrunde at gaa til Statstilskud.

Angaaende den Form for Tilskud til Begravelseskasser, at det skulde ydes som Tilskud til Administrationen, skal jeg sige, at jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) i Gaar udtalte angaaende dette Punkt. Ved i Almindelighed at yde Tilskud til Administrationen kan man i mange Tilfælde komme til at yde Tilskud af Statskassen til endog rige Folk, og det kan dog paa ingen mulig Maade være Meningen.

Sagen er simpelt hen den, at i det Øjeblik dette Forslag bliver til Lov, vil man fra Kassernes Side anstrenge sig for at komme ind under denne Lov, og saa mange som muligt ville frigøre sig for at komme ind under Livsforsikrings-tilsynet, og det er der ikke noget at sige til. Jeg tror ogsaa, at det i dette Lovforslag omhandlede Tilsyn for de smaa Kasser vil være meget mere betimeligt og formaalstjenligt end den Kontrol, som vil øves i Kraft af Livsforsikringsloven. Men det vil medføre, at man vil søge at indrette sig paa at komme ind under denne Lov. Altsaa, naar et Medlem af en Begravelseskasse har tegnet en Police paa, lad os sige, 550 Kr., vil han søge at dele dette Beløb og faa lavet to Policer af den ene for at komme ind under denne Lov, og det kan meget vel være en velhavende Mand, maaske endog en rig Mand, og i et saadant Tilfælde vil der ikke være den ringeste Grund til, at Statskassen skulde yde et Tilskud.

Naar jeg har fremhævet disse Forhold, er det imidlertid ikke, fordi jeg principielt er imod et Tilskud til Begravelseskasserne, jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte forleden Dag. Jeg tror, det er en Fremtidstanke, men jeg tror ikke, at vi paa nogen mulig Maade ville kunne komme til i dette Øjeblik at yde Statstilskud, fordi hele dette Omraade vedrørende Begravelseskassernes Virksomhed er en aldeles ukendt Mark for os. Vi have endnu ikke noget virkeligt Overblik over hele dette Forhold og kunne ikke have det, før Begravelseskasserne faa gjort deres Anmeldelser henholdsvis til Forsikringsraadet og til Sygekasseinspektøren ifølge dette Lovforslag. Først naar det er sket, kunne vi se, hvorledes Forholdet ligger, og saa er Tiden kommen til, at vi kunne tage Spørgsmaalet om Statstilskud til de smaa Begravelseskasser op til Overvejelse, men heller ikke før. Min Modstand mod det ærede Mindretals Ændringsforslag er altsaa lige saa lidt som den højtærede Indenrigsministers af principiel Natur, men det er ganske umuligt og ogsaa urimeligt i dette Øjeblik at realisere denne Tanke.

Om Ændringsforslaget under Nr. 9 skal jeg kun sige, at jeg henholder mig til den højtærede Indenrigsministers Udtalelse angaaende dette Punkt og har ikke noget dertil at føje. Jeg skal slutte med at anmode de ærede Forslagsstillere om at tage Forslaget under Nr. 9 tilbage. Sker dette ikke, maa jeg anbefale det